

været behageligere for hele Samfundet, om det ærede Medlem og hans Parti var kommet til den Erkendelse i 1922 i Stedet for først ved Udgangen af 1926, thi den Gang havde Tiden været inde til udfra en saadan Erkendelse at søge at fastlægge Kronen, og meget af Ulykken vilde være undgaaet, om man havde gjort det. Men, som sagt, sen Erkendelse er bedre end ingen, og jeg skal derfor ikke opholde mig ved de mange Angreb, der baade af Venstremænd og i Venstrepressen er rettet mod den foregaaende Regering, fordi den virkede til Kronens Højnelse og Fastlæggelse. Nu er vi altsaa enige om, at det var godt, at det skete, og deraf følger, som sagt, synes jeg, ogsaa naturligt, at vi som Afslutning herpaa kommer tilbage til Gulddindløseligheden. Den her foreslaaede Form, som er Resultatet af Overvejelser, Nationalbanken har deltaget i, og Undersøgelser, den har foretaget af de internationale Forhold, kan vi for vor Del tiltræde, idet der ikke forekommer os at være nogen principiel Forskel paa, om man under den Form har en Pligt til at indløse Sedler med Guld, eller det sker under den ældre Form, hvor Guldmønterne ogsaa var ude i Omsætningen. Paa Grund af de internationale Overvejelser, der allerede er i Gang angaaende Muligheden for helt at forlade den gamle Form for Anvendelsen af Guld, og ogsaa af de øvrige Grunde, som den højtærede Minister har nævnt, forekommer det os rigtigt foreløbig at gaa til den her foreslaaede Form med Guldbarrer. Ligeledes kan vi tiltræde de andre Bestemmelser, der indeholdes i Lovforslaget, med Hensyn til en vis Kontrol med Valutahandelen. Selv om det sker i en mindre omfattende Form, end da man gennemførte den saakaldte Valutacentral, forekommer det os rigtigt at bevare de to Bestemmelser, som indeholdes i §§ 2 og 3.

Jeg maa sige, at jeg har ikke været uden Betænkelighed ved Problemets Løsning, idet, som man vist har set, Nationalbanken nu alene paatager sig Opretholdelsen af Kronens Værdi og, om fornødent, ogsaa Tilvebringelsen af Kreditter, der kan sættes ind og gøres anvendelige til Sikring af Pari-Kronen. Paa den ene Side kan det være rigtigt, at det i og for sig er naturligt, at Nationalbanken løser disse Opgaver. Paa den anden Side kan det ikke bestrides, at Staten ved ikke længere at medvirke ved Tilvebringelsen af Valutakreditterne ogsaa afskærer sig fra al Indflydelse i Fremtiden paa Behandlingen af dette vigtige Spørgsmaal. Men naar

Ministeriet mener, at det er forsvarligt at gaa ind paa den Ordning, som her er foreslaaet, kan vi for vor Del heller ikke indvende noget derimod. Jeg kan altsaa meget vel tiltræde Forslaget, selv om vi, som sagt, nærer en betydelig Frygt for, at det kan føre til en for ensidig Anvendelse af de saakaldte banktekniske Midler. Vi vil i hvert Fald for vor Del ikke undlade at fremhæve, at saadanne Betænkeligheder kan gøre sig gældende, naar vi staar overfor Sagens Løsning paa denne Maade; men vi bøjer os naturligvis her for den Regering, der har taget Ansvaret for at tilraade en Løsning paa dette Grundlag.

Det ærede Medlem Hr. Clausager nævnte til sidst et Spørgsmaal, der ligger udenfor det her foreliggende Lovforslag, nemlig om det rimelige i at overveje en Forhøjelse af Nationalbankens Afgift til Staten. Det er et Spørgsmaal, som det foregaaende Ministerium for længst eller i hvert Fald for nogen Tid siden har rejst overfor Nationalbanken. Der har været forhandlet herom, og disse Forhandlinger er ikke afsluttet, men er altsaa i Gang og vil — hvad der glæder mig at høre — nu blive fortsat af den nuværende Regering. Forhaabentlig kommer vi da til den naturlige Ordning, at Nationalbanken tilpligtes at betale en større Afgift til Staten under de nu saa stærkt ændrede Forhold, end den efter den gældende Oktroj hidtil har maattet betale.

Jeg skal hermed anbefale at tiltræde det foreliggende Lovforslag om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler.

Pürschel: Det er en meget kort Frist, der er levnet os til at sætte os ind i dette Lovforslag og drøfte det. Paa den anden Side kommer Forslaget ikke egentlig overraskende. Men der indeholdes i Forslaget visse Ting, visse Begrundelser, som ikke tidligere har foreligget for Tingets Medlemmer, og som det derfor naturligvis kunde have været ønskeligt at faa Tid til at se noget nærmere paa, og jeg vil udtale en Beklagelse af, at man kommer ind paa den Praksis at henvise til ikke trykte Bilag. Det bevirker jo altid, at Fremstillingen kommer til at svæve en lille Smule i Luften, naar der henvises til flere Ting, som man ikke har Adgang til at se. En ganske naturlig Følge heraf er, at man maa forbeholde sig ved anden og tredie Behandling at supplere de Bemærkninger, som nu fra vor Side fremsættes. I øvrigt er det jo en naturlig Ting, der sker nu, idet man vender tilbage til en Tilstand, hvor det, der staar paa Sed-